

den hidtidige fortolkning af begrebet »fast bopæl i riget«, og loven medførte således ikke ændringer af praksis vedrørende den kreds af udlandsdanskere, der kan optages på valglisten. Med virkning fra 1. september 1996 er praksis ændret som følge af den ovenfor omtalte lovændring i 1996 (lov nr. 472 af 12. juni 1996 om ændring af lov om valg til Folketinget) vedrørende valgret til ugifte samboende under midlertidigt ophold i udlandet. I denne forbindelse kan endvidere oplyses, at registrerede partnere har været sidestillet med ægtefæller i henseende til valgret uanset udlandsophold siden 1. oktober 1989, hvor loven om registreret partnerskab trådte i kraft.

Med hensyn til praksis, herunder ændringer af praksis, ved administrationen af reglerne om udlandsdanskernes valgret kan henvises til Valgretsnavnets seneste beretning, der blev afgivet i 1993, og som omfattede årene 1985-1992. Det fremgår af beretningen, at Valgretsnavnet siden sin nedsættelse i 1980 har ændret praksis på enkelte områder, herunder vedrørende fortolkningen af uddannelsesbegrebet i relation til au pair-ophold, jf. beretningen side 24, og vedrørende fortolkningen af ægtefællereglen, jf. beretningen side 29.

I de første år af sin virksomhed fulgte Valgretsnavnet den praksis at betragte au pair-ophold i udlandet af ½-1 års varighed som uddannelse og dermed omfattet af lovens § 2, stk. 2, nr. 4. Nævnet har med virkning fra den 1. januar 1992 besluttet, at au pair-ophold ikke længere skal betragtes som uddannelse. Med hensyn til ægtefællereglen anlagde Valgretsnavnet oprindeligt den fortolkning, at hovedpersonen skal opfylde alle valgretsbetingselser, herunder indfødsretsbetingselsen, for at ægtefællen kan anses for at have fast bopæl i riget og dermed valgret i medfør af ægtefællereglen. I 1992 besluttede nævnet at ændre sin hidtidige fortolkning, således at danske ægtefæller til udlændinge, der i medfør af lovens § 2, stk. 1 eller 2, opfylder bopælsbetingselsen for valgret, herefter anses for at have fast bopæl i riget og dermed valgret, uanset at hovedpersonen ikke opfylder alle de øvrige valgretsbetingselser.

Ad 2. Fuld skattepligt til Danmark er hverken en nødvendig eller en tilstrækkelig betingelse for, at fast bopæl i riget i grundlovens forstand kan anses for at foreligge.

Ad 3. Efter Indenrigsministeriets cirkulære nr. 152 af 26. september 1980 skulle kommunen udlevere ansøgningsskema til brug ved ansøg-

ning om optagelse på valglisten til vælgere, der anmelder flytning til udlandet. Efter Indenrigsministeriets cirkulære nr. 75 af 23. juni 1988, der blev udstedt i forbindelse med ikrafttrædelsen af 1987-loven, skal kommunen sørge for, at vælgere, der anmelder flytning til udlandet, får udleveret eller tilsendt ansøgningsskema. Det følger endvidere af § 7, stk. 1, i forvaltningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 1987, at en forvaltningsmyndighed i fornødent omfang skal yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens område.

Spm. nr. S 1076

Til trafikministeren (10/8 98) af:
Kristian Jensen (V):

»Med hvilke begrundelser har regeringen valgt at sætte et alderskrav på 21 år i kørekortbekendtgørelsens § 11 i forbindelse med erhvervelse af kørekort til kategori D (Bus)?«

Begrundelse

Det er i dag et krav i den af Undervisningsministeriet udstedte bekendtgørelse om uddannelsen til lastvognsmekaniker, at der som forudsætning for gennemførelse af uddannelsen til lastvognsmekaniker erhverves et kørekort til store køretøjer, herunder bus. Kravet om kørekort skal ses i sammenhæng med udøvelsen af erhvervet, hvor det er nødvendigt at flytte busser (uden passagerer) og lastvogne ud og ind af garageanlæg samt i mindre omfang at prøvekøre køretøjet. Kørekortet er i dag en integreret del af uddannelse, og et alderskrav på 21 år vil medføre, at uddannelsen ikke kan gennemføres for unge under 21 år, og at mange lærepladser vil blive nedlagt til skade for branchen og de unge.

Svar (18/8 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg gør for god ordens skyld opmærksom på, at det nu følger af § 15 i kørekortbekendtgørelsen (Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 11. marts 1997 om kørekort, som har ophævet den